

Kunduzun Sürprizi



Aysel Banu YAVUZAL

Kunduzun Sürprizi

Aysel Banu YAVUZAL



Geniş, kıvrımlı nehrin kıyısında Benny adında iyi kalpli bir kunduz yaşırdı. Sıcak kahverengi kürkü, düz ve deri gibi bir kuyruğu ve boynuna dolanmış sıcacık kırmızı bir atkısı vardı. Benny her sabah düşmüş dalları kemirir ve suyun kenarına düzenli bir şekilde yığırdı. Nehrin yumuşak akışını ve uzun ağaçlarda şarkı söyleyen dost kuşları çok severdi. Benny her zaman gülümseyerek bir komşuya yardım etmeye hazırdı.



Nehrin diğ er yakasında Milly adında minicik bir tarla faresi yaşırdı. Yumuşak, gri-kahverengi kürkü, kocaman yuvarlak gözleri ve bir kulağında küçük mavi bir kurdele vardı. Milly'nin arkadaşları—sincaplar, yer sincapları ve konuşkan bir mavi alakarga—karşı kıyıda yaşırdı. Her gün onlara suyun öbür tarafından el sallardı ama yüzmeyi bilmiyordu ve nehir geçmek için çok genişti. Minik pembe patileri çaresiz hissediyordu.



Milly nehrin kenarında durdu, uzun bıyıkları endişeyle titriyordu. Arkadaşlarının eğrelti otlarının arasında kovalamaca oynamasını izledi ve onlara katılmayı çok istedi. 'Keşke karşıya geçmenin bir yolu olsaydı,' diye usulca ciyakladı. Kunduz Benny onu sazların yanındaki yerinden duydu. Başını sudan çıkardı, yuvarlak koyu gözleri merakla doluydu. 'Ne oldu, küçüğüm?' diye nazikçe sordu.



Milly minik patisiyle karşı kıyıyı işaret etti. 'Arkadaşlarım orada,' dedi, 'ama ben yüzerek karşıya geçemeyecek kadar küçüğüm. Su derin ve hızlı.' Benny yavaşça başını salladı, düz kuyruğu suya hafifçe vurdu. Nehre, sonra Milly'nin umutlu yüzüne baktı. 'Endişelenme,' dedi. 'Sanırım sana yardım edebilirim.' Milly'nin kocaman gözleri günlerdir ilk kez umutla parladı.



Benny hemen işe koyuldu. Devrilmiş bir söğüt ağacından dallar kemirdi ve onları nehrin kenarına sürükledi. Büyük ön dişleri telaşla çalışıyor, kırmızı atkısı hareket ettikçe sallanıyordu. Dalları yan yana dizdi, sonra aralarına daha küçük çubuklar örerek sağlam küçük bir yol yaptı. Köprü, Milly gibi minik bir fare için tam yeterince genişti—özenle yapılmış minyatür bir köprü.



Yukarıda, Hootie adında bilge bir baykuş bir daldan izliyordu. İki ahşap düğmeli küçük kahverengi bir yelek giymişti ve altın rengi gözleri yavaşça kırpılıyordu. 'Ne inşa ediyorsun, Benny?' diye usulca öttü. Benny yukarı baktı ve gülümsedi. 'Milly için bir köprü,' dedi. 'Arkadaşlarını ziyaret etmek için bir yola ihtiyacı var.' Hootie bilgece başını salladı. 'İyi bir fikir,' dedi. 'Haberini yayarım.'



Milly, Benny'nin alışmasını izledi, minik kalbi hayranlıkla doluydu. Birinin sadece onun için bir şey inşa ettiğini hiç görmemişti. Daha yakına koştı, mavi kurdeleli fiyonu zıplıyordu. 'Gerçekten benim için mi?' diye ciyakladı. Benny kıkırdadı. 'Elbette,' dedi. 'Herkes arkadaşlarını ziyaret edebilmeli.' Son çubuğu yerleştirdi ve geri çekildi. Küçük köprü suyun üzerinde düzenli bir şekilde uzanıyor, minik patiler için hazır bekliyordu.



Sonunda köprü bitti. Benny patisiyle köprüyü işaret etti. 'Hadi, Milly,' dedi nazikçe. 'Dene bakalım.' Milly derin bir nefes aldı ve dalların üzerine adım attı. Minik pembe patilerinin altında sağlam hissettiler. Karşıya yürüdü, bıyıkları heyecanla titriyordu. Diğer tarafa ulaştığında döndü ve el salladı. 'Teşekkürler, Benny!' diye seslendi. 'Mükemmel!'



Milly'nin arkadaşları onu karşılamaya koştular. Ona sarıldılar ve etrafında dans ettiler, neşeyle cıvıldaşıyorlardı. 'Karşıya nasıl geçtin?' diye sordu bir sincap. Milly Benny'yi işaret etti. 'İyi kalpli kunduz bana bir köprü yaptı,' dedi gururla. Arkadaşları nehrin karşısına baktılar ve Benny'ye el salladılar. O da karşılık verdi, kırmızı atkısı esintide dalgalanıyordu. Milly'nin kalbi tüy gibi hafifleşti.



Kısa süre sonra diğer hayvanlar da küçük köprüyü fark etti. Karşı kıyıda yaşayan tavşan Rosie, neler olduğunu görmek için zıplayarak geldi. Gövdesinin çaprazında yeşil yaprak şeklinde bir çanta taşıyordu ve uzun kulakları dimdik duruyordu. 'Ne harika bir köprü!' diye haykırdı. 'Artık karşı taraftaki kuzenimi ziyaret edebilirim.' Karşıya zıpladı ve Benny'ye el salladı. 'Teşekkürler!'



Rosie arkadaşlarına köprüden bahsetti, onlar da kendi arkadaşlarına anlattı. Baykuş Hootie ağaçtan ağaca uçarak haberi yaydı. 'Herkes için bir köprü!' diye öttü. Kısa süre sonra nehrin iki yakasındaki hayvanlar birbirlerini ziyaret etmek için karşıya geçmeye başladı. Sincaplar yer sincaplarıyla cıvıldaştı. Bir rakun bir tavşanla tanıştı. Küçük köprü, yeni dostluklar ve neşeli selamlaşmalarla dolu mutlu bir buluşma yeri oldu.



Milly köprünün üzerinde durdu ve hayvanların gelip geçmesini izledi. Benny'ye çok minnettardı. Ona doğru koştu, mavi kurdeleli fiyonu zıplıyordu. 'Sadece bana yardım etmedin,' dedi. 'Herkese yardım ettin.' Benny sıcacık gülümsedi. 'Ben sadece senin neye ihtiyacın olduğunu düşündüm,' dedi. 'Ve meğer birçok hayvanın da ihtiyacı olan şey buymuş.' Milly onun patisine sımsıkı sarıldı.



Benny köprüdeki mutlu kalabalığa baktı ve içinde sıcacık bir duygu hissetti. Başkalarının neye ihtiyacı olduğunu düşünmenin dostluğu daha da tatlı kıldığını fark etti. 'Onu inşa ettiğim için mutluyum,' dedi Milly'ye. 'Bana küçük bir iyiliğin herkesi bir araya getirebileceğini gösterdin.' Milly başını salladı. 'Sen de bana dostların her boyda olabileceğini gösterdin,' diye ciyakladı. İkisi de neşeyle güldü.



O günden sonra küçük köprü hep hareketliydi. Hayvanlar hikâyeler, atıştırmalıklar ve kahkahalar paylaşmak için nehrin iki yakasından gelirdi. Benny sık sık köprünün yanında oturur, düz kuyruğu kıyıya yaslanmış, arkadaşlarının karşıya geçmesini izlerdi. Kırmızı atkısını gururla takardı. Milly her gün arkadaşlarını ziyaret eder ve her zaman Benny'ye merhaba demek için dururdu. Köprü onların özel yeri.



Baykuş Hootie her akşam köprü'nün üzerinde tünler, altın rengi gözleri mutlu manzarayı gözetlerdi. Tavşan Rosie paylaşmak için taze yonca getirirdi. Herkes Benny'nin iyiliğinin nehir kıyısını sonsuza dek değiştirdiği konusunda hemfikirdi. 'İyi bir arkadaş başkalarını düşünür,' dedi Hootie bilgece. 'Harika bir arkadaş ise bir köprü inşa eder.' Hayvanlar sevinçle bağırdı ve küçük köprü gün batımında parladı.



Güneş nehrin üzerinde batarken Benny ve Milly kıyıda yan yana oturdular. 'Köprüm için teşekkürler,' dedi Milly usulca. 'Bu şimdiye kadarki en güzel hediye.' Benny gülümsedi. 'Bana gerçekten neyin önemli olduğunu gösterdiğin için teşekkürler,' dedi. Ve o günden sonra, kunduzun sürprizi—sevgiyle inşa edilmiş minik bir köprü—arkadaşların buluştuğu, iyiliğin büyüdüğü ve herkesin kendini hoş karşılanmış hissettiği bir yer olarak kaldı. Nehir mutlu bir şarkı söyledi.